

tíðindablaðið

sosíalúrinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevart: p/f sosíalúrin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðfólk: Hægni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosíalúrin. Prent: p/f pressan 1981

Porno — bert pr. post

oddagrein

FÚTIN kunngerð nú at tann sum selur bløð við ávísium lesnað verður sektaður hart eftir revsilógini. Eingin bæn, nú hevur fútin avgjørt at ein og hvør, sum selur pornografiskan litteratur í Føroyum verður hartarður.

HETTA var boðskapurin í útvarpinum hósdagin frá morgni til á kvøldi síðla — og avleiðingarnar eru at blaðsøurnar beinanvegin struku »Rapport« og tílíkan lesnað av hyllunum, tí tey innihalda pornografiskan litteratur.

FLESTU munnu vera samd í avgjørd fútan. Tað er eingin orsök til at spjæða slíkt tilfar, sum ein kelda at hála inn pening.

MEIRA áhugavert er tað forspæl sum hevur verið í hesum máli alt síðani borgarliga stjórnin í Danmark fyrri skjótt 15 árum síðani við einum konservativum lögsmálaráðharra gjøgnumferdi lógarbrotyingina í Fólkatinginum, sum strikaði sonevndu pornoparagraffina í revsilógini.

SÍÐANI tá gjørdist stöðan í Føroyum ein onnur. Nú høvdu vit eina lóg, sum var øðrvísi og strangari enn tann danska — og trýstið øktist á føroyska samfelagið við ymiskum pornografiskum tilfari — og tað var næstan vónleyst at sleppa av við henda lesnað hjá blaðhandlandi, hóast tey mótmæltu og sendi bløðini avstað aftur. Endin var at pornografisk bløð gjørdust alt meira vanlig söluvøra í Føroyum.

KÆRUR komu til landsstýrið, sum bað fútan taka sær av hesum og stöðga hesum, men fútin kundi einki gera uttan í tí einstaka førinum taka stöðu til spurningin, t á onkur meldaði eitt einstakt blaðnummar. Um ikki gjørd varð bein-

leiðis lóg, sum setti forboð fyrri innflutningi av tilíkum, gjørdi hann ikki meir.

SÍÐANI hendi ikki stórt annað enn tað at landsstýrið í 1975 setti eitt filmseftirlit at hava eyguni við filmstílfari til biohallinnar sambært lógarheimild.

NÚ fútin hevur verið so avgjørdur í spurninginum um pornografiskan litteratur, er tað tí at málið varð reist á tingi og ein sameind lógarnevd kravdi av landsstýrinum at biðja fútan taka sær av málinum.

ÁHUGAVERT er tó tað, at tann sum í dag er fúti í Føroyum og hevur tikið eina avgjörða stöðu ikki er tann persónurin sum var fúti fyrri 10 árum síðani og einki kundi gera, tí hann hevði onga lógarheimild.

ÁHUGAVERT hvussu ymiskt eitt viðbrekið mál kann verða viðgjørt av sama myndugleika, hóast eingin lógarlig brotying er farin fram! Er tað veruliga so at myndugleikaavgerðir eru tilvildarlígar — at tað sum í dag er rætt í morgin er brotsverk?

MEN eyðvitað selja føroysku blaðsøurnar ikki longur pornografiskan lesnað, litteratur — og tað er fáur sum harmar tí. Men er tað ikki eisini ein líka stór uppgáva hjá fútanum og landsins politikarum at stöðga spekulasjonini í at válka sær í karráða harðskapsmentalitetinum!

TEIR sum nú eru teir einastu, sum eftir eru at byrgja fyrri at pornografiskur litteraturur ikki kemur inn á gátt í Føroyum — eru postboðini.

FÚTIN sigur einki um at tú ikki kanst fáa tær hesa nú forbodnu — og fornu — frugt beinleiðis frá útgevarunum.

OG TÍ hevur fútin sett postboðini rættiliga á ein Uriaspóst.

Samgongan er í veruleikanum »separerað«

Í politisku viðmerkingini visir Jørgen Thomsen, lótingsmaður, á, at hann er nóg lastaður fyrri at hava hjálpt »samgonguni« í helikoptaramálinum. Men hann skrivur, at atkvøddi hann ikki fyrri, fekst ikki loysn á málinum

politisk viðmerking

Eyðvitað er at í politikki, og tað serstakliga í Føroyum, her sjónarmiðini eru sera ymisk, kann ein ikki vænta bert at fáa síni egnu, ella floksins sjónarmið fram.

Tí verður ein noyddur at laga seg eftir, tí ið ein metur sum frægastu loysnina, um yvir høvur nakað skal henda. Tað er hetta, ið skortar í stórum hjá sitandi samgongu.

Tá ið undanfarna samgonga legði frá sær, ella tá ið funnið varð fram til, at ikki varð gjørligt at samstarva longur, fingi vit eitt borgarligt stýri við Sambandsflokkinum á odda.

Henda samgonga hevur hingið saman, ella ant fast í triðja árið. Nógvar politiskar kreppur hava verið. Mangan sá út sum at nú var úti við hesi samgongu, og at teir nú fóru at skiljast. Men skiljast tað vilja teir fyrri alt í verðini ikki.

Flairi ferðir hevur kreppan verið so álvarsum, at teir boðuðu frá, at einki gjørdist. Øll máttu tí fáa fatan av, at eingin samgonga var til yvirhovur.

Nú hava teir funnið fram til, at tað letur seg gera at liva saman og so nær sum einki hava hør við annan at gera. Eins og hjún, ið av eini ella aðrari grund megu skiljast. Hesi skulu hava eina royndartíð. Hetta verður við einum fremmandum orði kallað fyrri »separatión«.

Tað er just hetta, ið kann sigast um sitandi samgongu. Samgongumenn hava verið »separeraðir« nú í skjótt trý ár. Tykjast at ásanna, at teir ikki kunnu arbeiða saman, men eru ikki førir fyrri at skiljast kortini.

Tað er eyðvitað, at undir einum stýri ið er so klandursamt har megu mong líða. Og um so var, at andstöðan ikki royndi at bjarga teimum mest atroðkandi málunum, so vórðu hesi ikki framd.

Nú um dagarnar varð so endiliga viðtikið í figgjarnevndini at keypa ein brúktan helikoptara fyrri umleið 7–8 milliónir kr.

Eftir langa og drúgva togan í samgonguni var einki komið av skafti.

Undirritaði, ið var við til í figgjarnevndini at taka undir við landsstýrinum, um at keypa ein brúktan Bell 212 helikoptara, ella sama slag sum »Tyrllu«, sum tekur 11–12 fólk. Og harvið bjargaði helikoptara málinum.

Vegna hesa stöðu mína havi eg fingið nógvar ábreiðslur bæði í bløðum og í aðrar mátar við, tí eg tók undir við ætlaða keypinum. Fari eg tí at koma við eini viðmerking: Javnaðarflokkurin sær tað sum sera neyðugt, at føroyingar fáa helikoptara-fløgving.

Sum eg visti á, so er øllum greitt, at sitandi samgonga er óarbeiðsfør. Tað kundi tí væntast, at samgongan ongantið

kom at vera før fyrri at loysa helikoptaramálið. Hetta hevur gingið tyðuliga fram undir viðgerðini av hesum máli.

Eftir at hava fingið váttað, at alt viðvíkjandi trygdini er í lagi við tí brúktu Bell 212, og at allir lutir, ið eru nóg útsettir, verða tíðum útskiftir. Harafturat varð upplýst, at eftirlitið er sera gott. Tí tók eg undir við málinum!

Hetta varð júst ikki loysnin, ið vit í Javnaðarflokkinum ynsktu, og vistu á aðrar loysnir. Men hesar tyktust ongan mogleika at hava fyrri at koma ígjøgnum í landsstýrinum.

Við núverandi loysn varð upplýst.

1) Hetta er tann biligasta loysnin, tá hesin helikoptarin kann fáast fyrri 7–8 milliónir kr.

2) Vit fáa eina avtalu um »back-up« lager við flogfelag sum hevur tilíkt. Hetta gevur eina meira effektiva fløgving.

3) Vit hava mogleika at fáa helikoptaran upp at flúgva i heyst.

Ut frá hesum meti eg, at vit nú kunnu fáa eina brúkiliga loysn á helikoptara málinum. Tað vil siga, um samgongumenn lata grein 13 verða liggjandi í handdráginum.

Kortini so má ásannast, at sitandi samgonga er óarbeiðsfør, og best varð um teir góvu skarvin yvir.

J. Thomsen

Óli Rasshaft

Fyrri stuttum kom nýggj tolllóg fyrri bílar í ljósmála. Tá skrivaði Óli Breckmann við feitari yvirskrift, »At nú fór gongd at koma á bílsølu her á landi«. Vit onnur halda

annars, at henda gongd leingi hevur haft ríkiliga ferð.

Men sum vanligt er við teimum, ið altið eru ov skjóttir at gáka upp, so kom Óli B. her í rasshaft,

tí dagin eftir gongur upp fyrri honum, at ikki allir bílsølumenn eru eins nøgdir við hesa lóg, ja beint fram eru í øðini.

Hetta kom jú ikki so væl við hjá Óla B. Hann

visti bráðliga ikki hvørjum hann skuldi vera í parti við — var mest sum komin í rasshaft.

Men so fann hann upp á ráð — syndabukkurin var jú tøkur. Og sum tann »góði« samstarvsmaður hann er, fær hann við sínum hetzuta skrivihátt snara sakini, so at tað sær út sum at Torbjørn Landsstýrismaður einsamallur hevur skyldina av hesi lóg. Hóast hvørt mansbarn veit at hetta ikki letur seg gera uttan ein landsstýrismeiriluta, sum millum annað telur 2 fólkafloksmenn. Og sum vanligt heldur hin skendski Óli fram. Í hvørjum Dagblað hevur hann síðan jagstrað og speirikið Torbjørn.

Men aðrenn rasshaft nr.

1 hevur funnið nakra loysn ella legu, hevur Óli vavt seg inn í rasshaft nr. 2.

Multimillionerurin, Saltkongurin Hans Pauli, mingulerar sum honum lystir við teimum ognum hann hevur standandi á almennum øki. Hann heldur ikki teir sáttmálar, hann hevur viðbráð og havna-nevnd, og má hetta sjálvandi fáa fylgjur. Og so leggur Óli aftur til brots at verja neyðars Hans Paula.

Við risayvirskrift fáa vit at vita, at myndugleikarnir seta honum knívin á barkan. Hetta fekk okkum at halda, at nú var nærum synd í Hans Paula, tað er jú ikki stuttligt at vera skotin á háls.

Men so kom rasshaft nr. 3. Ein annar av býarins

størstu, Poul Mohr, skipasmiðjustjóri, stigur nú fram í Dagbl. og kunnger, at tað er Hans Pauli ið setur honum knívin á barkan.

So hvat gert tú nú Óli B. Teir, tú liggur á búkinum fyrri, eru ikki so fittir sum tú vanligu roynir at fáa okkum at trúgva, ei heldur eru teir so góðir við teg sum tú heldur teg eiga uppiborið. Ansa tær, at teir ikki ein dag geva tær knívin á barkan — soleiðis hevur onkuntið gingist honum ið roynir at tæna fleiri harrum.

PINK.